

Uitspraken 2005

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, fax 020-3010321, e-mail bibliotheek@nivra.nl. U kunt zich ook abonneren op de uitgave Jurisprudentie Tuchtrechtspraak door schriftelijke opgave aan de abonnementenadministratie van het NIVRA. De geanonimiseerde volledige teksten van de in 'de Accountant' gepubliceerde uitspraken worden dan, evenals de volledige teksten van de niet-gepubliceerde samenvattingen, automatisch toegezonden. Abonnementen kunnen elke maand ingaan. De abonnementsprijs bedraagt € 57 voor een periode van twaalf maanden. Niet gepubliceerde samenvattingen van de uitspraken kunt u vinden op www.nivra.nl.

40 Raad van Tucht Amsterdam en College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2005-40

Artikel 2 lid 1 sub a GBR-1994, deugdelijke grondslag, optreden als (openbaar) accountant

Betrokken registeraccountants hebben een rapport uitgebracht en geadresseerd aan hun opdrachtgever over de jaarrekening van ABC. In dit rapport wordt kritiek geleverd op klager als toenmalig accountant van ABC.

Betrokkenen hebben aangeboden een onderzoek in te stellen naar de kwaliteit van de werkzaamheden van klager. Het rapport is door de curatoren van ABC gebruikt in tuchtrechtprocedure tegen klager.

Betrokkenen wordt verweten een rapport te hebben opgesteld dat het aan deugdelijke grondslag ontbreekt, een ongevraagde dienst-aanbieding te hebben gedaan en te hebben nagelaten aan klager de gelegenheid te geven inlichtingen te verstrekken alvorens een oordeel te geven.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde overweegt de Raad van Tucht als volgt. Betrokkenen stellen niet te zijn opgetreden als (openbaar) accountant, maar uitsluitend als management-consultant. De raad oordeelt dat betrokkenen zich gelet op het gebruik van de aanduiding RA achter hun naam in het rapport hebben geafficheerd met de hoedanigheid van registeraccountant. De werkzaamheden van betrokkenen zien voorts op het werk van een registeraccountant en houden dienaangaande een oordeel in. Niet

valt aan te nemen dat de opdrachtgever zou menen te worden voorzien van een zinnig oordeel omtrent het werk van de beoordeelde registeraccountant indien het oordeel afkomstig zou zijn van management-consultants in plaats van accountants, zodat ook de opdrachtgever ervan zal uitgaan een rapport van registeraccountants te hebben ontvangen.

Bovendien hebben de in de onderhavige zaak door betrokkenen uitgevoerde werkzaamheden bij uitstek te gelden als werkzaamheden die registeraccountants plegen te verrichten en die met de hoedanigheid van registeraccountants in verband worden gebracht. Betrokkenen hebben onvoldoende aannemelijk kunnen maken dat het rapport deugdelijke grondslag zou hebben en voorts is in het rapport geheel onduidelijk gebleven welke werkzaamheden betrokkenen hebben verricht en wat daarvan de uitkomsten waren, beide zijn in strijd met artikel 11 lid 1 GBR-1994. Daar het rapport van betrokkenen oordelen bevat omtrent de arbeid van een andere registeraccountant en zij hebben nagelaten klager in de gelegenheid te stellen inlichtingen te verstrekken alvorens die oordelen te geven, hebben zij gehandeld in strijd met artikel 33 GBR-1994. Het niet doen plaatsvinden van bedoeld collegiaal overleg klemt te meer, nu ook de opdrachtgever mocht veronderstellen dat met het rapport van betrokkenen deugdelijke informatie werd verkregen, hetgeen mede door het achterwege laten van zulk overleg zulks niet het geval was. Dat het rapport is gebruikt voor andere doeleinden dan waarvoor het wellicht was geschreven (zoals het dienen als grondslag voor een tuchtklacht tegen klager) kan betrokkenen

eveneens worden verweten. Zij mochten er immers niet zonder meer van uitgaan dat het rapport zou blijven binnen de kring van de geadresseerde, nu zij niets hebben gedaan om te voorkomen dat aan de inhoud van het rapport buiten deze kring bekendheid zou worden gegeven, zulks met alle gevolgen van dien. Ten slotte hebben betrokkenen ook een ongevraagde dienst-aanbieding gedaan en daarmee gehandeld in strijd met artikel 30 lid 2 GBR-1994. De Raad van Tucht verklaart de klacht in alle onderdelen gegrond en legt betrokkenen de maatregel van schriftelijke berisping op.

Betrokkenen zijn tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. In beroep bestrijden betrokkenen de beslissing dat zij zijn opgetreden als (openbaar) accountant. Het college stelt voorop dat betrokkenen met juistheid hebben aangevoerd dat het feit dat zij de rapportage hebben ondertekend met toevoeging van hun RA-titel, op zichzelf onvoldoende grond vormt voor het oordeel dat zij zich als (openbaar) accountant hebben bekendgemaakt. De RA-titel is een aanduiding van de deskundigheid van de betrokken persoon en het gebruik impliceert niet dat sprake is van een optreden als (openbaar) accountant. Op grond van de inhoud van de rapportage, gelezen in samenhang met de ter zitting gegeven toelichting, kan naar het oordeel van het college worden aangenomen dat betrokkenen meenden als management-consultants te zijn opgetreden en dat zij met deze rapportage niet meer beoogden dan een aantal vraagpunten aan de orde te stellen, op welke zijn gestuit bij het onderzoek naar de

doorstartmogelijkheden van ABC. Het vorenoverwogene laat evenwel onverlet dat betrokkenen met gebruikmaking van hun RA-titel werkzaamheden hebben verricht die op het terrein van de accountancy liggen. Naar het oordeel van het college hebben betrokkenen, mede door hun wijze van presenteren in de rapportage, onvoldoende duidelijk gemaakt dat zij niettemin niet als accountant optraden, zodat zij onderworpen zijn aan de gedragsregels die gelden voor het optreden als accountant. Dat de rapportage is opgesteld op

briefpapier van 'XYZ management consultants groep' doet hier niet aan af. Naar het oordeel van het college is hier de in artikel 2 lid 1 sub a GBR-1994 bedoelde situatie aan de orde. Ten aanzien van de deugdelijke grondslag is gesteld noch gebleken dat de mededelingen van betrokkenen in de rapportage waarmee zij niet meer beoogden dan het aan de orde stellen van een aantal vraagpunten waarop zij in het kader van hun onderzoek waren gestuit, een deugdelijk grondslag ontberen. In zoverre volgt het college het oordeel van de raad niet.

Artikel 11 lid 1 GBR-1994 houdt tevens voor een accountant in ervoor zorg te dragen dat zijn mededelingen een duidelijk beeld geeft van de uitkomst van zijn arbeid. Dienaangaande overweegt het college dat de rapportage in zijn geheel bezien een sterk negatief beeld omtrent de werkzaamheden van klager oproept. De slotopmerking in rapportage luidend: "Natuurlijk zijn wij bereid u van dienst te willen zijn indien u een onderzoek wenst te starten naar de kwaliteit van de werkzaamheden van de betrokken accountant", ondersteunt dit negatieve beeld. Betrokkenen zijn aldus in elk geval wat betreft de presentatie van hun rapportage in ernstige mate tekortgeschoten in het vermelden van de aard, reikwijdte en beperkingen van de door hen uitgebrachte rapportage, met alle risico's van dien. Hierdoor is naar het oordeel van het college mede de suggestie gewekt dat betrokkenen wel als openbaar accountants een oordeel omtrent de arbeid van een andere accountant hebben gegeven. Dit valt hen in ernstige mate aan te rekenen. Nu de raad van oordeel is dat betrokkenen hebben gehandeld in strijd met artikel 30 en 33 GBR-1994 heeft de raad impliciet aangegeven dat betrokkenen zijn opgetreden als openbaar accountants. Zulks ten onrechte nu het handelen van betrokkenen niet kan worden gevat in een van de in artikel 2 lid 2 en 7 GBR-1994 beschreven situaties. Nu betrokkenen niet zijn opgetreden als openbaar accountants kan hun handelen niet worden getoetst aan artikel 30 en 33 GBR-1994. Anders dan betrokkenen menen had het overigens in het licht van de in de rapportage gesignaleerde vragen en kritiek met betrekking tot de controle van de desbetreffende jaarrekening van ABC, in de rede gelegen klager in de gelegenheid te stellen hierop te reageren alvorens deze rapportage uit te brengen. Door dit na te laten hebben betrokkenen klager in een positie gedwongen waarin hij de inhoud van de rapportage moest trachten te ontzenuwen, terwijl nu juist betrokkenen ervoor verantwoordelijk waren een duidelijk beeld van hun werkzaamheden te scheppen. Met de raad is het college voorts van oordeel dat het op de weg van betrokkenen heeft gelegen eraan bij te dragen dat de rapportage niet gebruikt zou worden voor andere doeleinden dan waarvoor zij is geschreven. Betrokkenen mochten er niet zonder meer van uitgaan dat de rapportage zou blijven binnen de kring van de geadresseerde, en waren dan ook in verzuim door onder de rapportage niet te vermelden dat deze zonder hun uitdrukkelijke toestemming niet verder

Annotatie bij JT 2005-40

Deze merkwaardige zaak heeft een aantal aspecten die van breder belang zijn dan voor de onderhavige casus.

In de eerste plaats: het optreden als accountant. De tuchtrechters oordelen dat de aard van de werkzaamheden gecombineerd met het gebruik van de RA-titel kan leiden tot de conclusie dat RA's zijn opgetreden als accountant. Nu de werkzaamheden in casu wel erg dicht tegen accountantsarbeid aanlagen, acht ik materieel dit oordeel wel juist, maar formeel ontbreekt een toets aan artikel 2 lid 1 GBR. Zie echter ook hierna, ten aanzien van betrokkene X. Vervolgens: de eisen van artikel 11 GBR. Ten aanzien van de eerste eis, de deugdelijke grondslag, overweegt het College van Beroep voor het bedrijfsleven dat betrokkenen niet meer beoogden dan het aan de orde stellen van een aantal vraagpunten. Dat oordeel lijkt mij nogal mild, in het licht van een aantal uitlatingen die in de uitspraak van de Raad van Tucht, doch niet in bijgaande samenvatting, zijn weergegeven. Met betrekking tot de tweede eis, de duidelijkheid in de weergave van de uitkomsten, oordelen de raad en het college beide negatief, zodat toch een overtreding van artikel 11 GBR geconstateerd is.

Dan: het collegiaal overleg (artikel 33 GBR). Dit artikel zou naar het oordeel van het college niet van toepassing zijn omdat betrokkenen niet optraden als openbaar accountant, omdat dit optreden niet geschaard kon worden onder de bepalingen van GBR-artikel 2 lid 2 sub c, d en f(?), en lid 7 van dit artikel. Ten aanzien van betrokkene X verbaast dit, omdat in de uitspraak van de raad is vermeld dat hij gevestigd is als openbaar accountant. Dan zou GBR-artikel 2 lid 2 sub a toch van toepassing moeten worden geacht. Bovendien stelt het college even eerder in de uitspraak dat betrokkenen de suggestie hebben gewekt wel als openbaar accountant te zijn opgetreden, en schaart het zich vervolgens achter het (negatieve) oordeel van de raad. Het college meent voorts dat betrokkenen in dit geval hoor en wederhoor hadden moeten toepassen; dat is inderdaad iets anders dan het in de gelegenheid stellen om inlichtingen te verstrekken, waarvan artikel 33 GBR spreekt. Maar: hoor en wederhoor wordt in het algemeen gezien als middel om een deugdelijke grondslag te bereiken. Het college maakt die koppeling nu niet.

Voorts verwijten de tuchtrechters betrokkenen dat zij niets gedaan hebben om de verspreidingskring van hun rapport te beperken. Het expliciete verbod tot verspreiding zonder (schriftelijke) toestemming is dus bij bijzondere opdrachten essentieel.

Ten slotte: het verwijt van de ongevraagde dienstaanbieding. Daartegen hebben betrokkenen zich bij het college terecht verweerd door te wijzen op het feit dat de desbetreffende bepaling in de GBR reeds geschrapt was voordat zij hun rapport uitbrachten. Het college verklaart dit verwijt echter ongegrond omdat betrokkenen niet zouden zijn opgetreden als openbaar accountant. Bij lezing van de uitspraak van het college zal opvallen dat het een deel van het beroep gegrond verklaart, op grond van overwegingen onder 5.1 tot en met 5.5. Een deel van die overwegingen lijkt echter logischerwijze tot een verwerping van het beroep moeten leiden. Het standpunt van het college heeft echter wel geleid tot verlichting van de sanctie. Kortom: een merkwaardige uitspraak.

Hans Blokdijk

zou mogen worden verspreid. Het college vernietigt de uitspraak, verklaart de klacht gegrond en legt betrokkenen de maatregel van schriftelijke waarschuwing op.

AWB 03/393 LJN AQ6653

41 Raad van Tucht Amsterdam en College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2005-41

Tegelijkertijd optreden als accountant van een samenwerkingsverband alsmede één van de individuele partijen persoonlijk

Klager en zijn broer exploiteren in maatschapverband een melkveehouderij. De landbouwgrond is ingebracht in een BV van welk het eigendom ieder voor vijftig procent in handen is van beide broers. XYZ Accountants, waar betrokkenen werkzaam zijn, verzorgde de aangiften inkomstenbelasting van beide broers, de jaarrekeningen van de maatschap en de jaarstukken van de BV. Klager heeft aangegeven te willen stoppen met de melkveehouderij. Daarop hebben in het kader van mediation gesprekken plaatsgevonden tussen de broers onder begeleiding van H. Ten behoeve van deze gesprekken is via H aan betrokkene X de opdracht verstrekt in beeld te brengen hoe het financiële plaatje eruit zal zien na een fictieve splitsing en vervolgens een overname van het totale bedrijf door klagers broer. De gesprekken hebben niet tot overeenstemming geleid. Na het laatste gesprek heeft H laten weten dat hij en X niet meer optraden als onafhankelijke bemiddelaars. Een verzoek van klager aan betrokkene X om voor hem werkzaamheden te verrichten heeft X afgewezen daar hij inmiddels was ingeschakeld als adviseur van klagers broer. Verder heeft klager XYZ verzocht mee te werken aan de overdracht van de accountantswerkzaamheden aan een ander accountantskantoor. Klagers broer is hiermee niet akkoord gegaan.

Het belangrijkste verwijt dat klager betrokkenen maakt, is dat zij, zonder overleg en zonder instemming van klager, tegelijkertijd zijn gaan optreden als accountant van de maatschap en de BV en als accountant en adviseur van klagers broer.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Wat betrokkene Y betreft, is niet gebleken dat hij zich op enig moment heeft gepresenteerd als accountant of adviseur van de beide broers. Voorzover de raad heeft begrepen, is Y in het kader van de overnamegesprekken slechts ingeschakeld toen met de belastingdienst moest worden overlegd over een fiscaal geruisloze overname. Naar het oordeel van de raad was er voor Y geen reden om die opdracht niet te aanvaarden. De klacht ten opzichte van Y is dus ongegrond. Wat betrokkene X betreft, hij heeft via de door de broers ingeschakelde bemiddelaar de opdracht gekregen een financieel plaatje te maken van de splitsing en overname. Het valt niet in te zien dat X deze opdracht niet had mogen aannemen, temeer niet nu die opdracht blijkens de gespreksverslagen de instemming van beide broers had. Nadat de bemiddeling is gestaakt is door H kenbaar gemaakt dat X niet meer als onpartijdige derde kon optreden. Het stond X daarna dan ook vrij een opdracht van klagers broer te aanvaarden om als diens adviseur op te treden. X heeft in lijn daarmee twee dagen later aan klager expliciet laten weten niet als zijn adviseur te kunnen optreden, waarmee X naar het oordeel van de raad heeft voldaan aan het voorschrift van artikel 9 lid 2 GBR-1994. X is, nadat hij als adviseur van klagers broer was ingeschakeld, ook blijven optreden als accountant van de maatschap en de BV, terwijl klager, als een van de twee maten in de maatschap en

als vijftig-procentaandeelhouder van de BV, het daarmee niet eens was. De raad stelt voorop dat het in beginsel mogelijk is dat een accountant van een maatschap/BV daarnaast optreedt als adviseur van een van de maten/aandeelhouders persoonlijk. Voorwaarde is wel dat over die combinatie bij de andere maat/aandeelhouder duidelijkheid bestaat. Aan die voorwaarde is in dit geval voldaan. Dat de andere maat/aandeelhouder de combinatie onwenselijk acht, kan een reden vormen de accountantswerkzaamheden aan een andere accountant over te laten, teneinde conflicten te vermijden. In het onderhavige geval is dat evenwel niet mogelijk gebleken, omdat voor overdracht aan een andere accountant medewerking van beide broers nodig zou zijn, nu zij beiden maat in maatschap zijn en ieder vijftig procent aandeelhouder in de BV, en klagers broer aan een overdracht aan de door klager voorgestelde accountant niet wil meewerken. Gelet op de conflicten tussen de broers ligt het niet in de lijn der verwachtingen dat zij over enige accountant overeenstemming zullen bereiken. Klagers broer is bovendien degene die het bedrijf naar verwachting zal voortzetten, klager wenst met het bedrijf te stoppen. Zolang het bedrijf niet is ontvlochten, zijn alle onderliggende stukken die door X worden gebruikt voor de samenstelling van de jaarrekeningen, zonder restricties beschikbaar voor klager en de door hem ingeschakelde accountant. In het licht van deze omstandigheden kan betrokkene X er naar het

Annotatie bij JT 2005-41

Een situatie waarin betrokkene blijft fungeren voor de te ontbinden maatschap en voor één der partijen in het geschil, heeft eerder tot tuchtrechtspraak geleid. In JT 1997-36 acht de Raad van Tucht dit toelaatbaar indien daarover bij de andere partij duidelijkheid bestaat. Tot dit oordeel komt de raad in het onderhavige geval óók. In JT 1999-29 stelt de raad de verdergaande eis dat de andere partij daarmee moet instemmen. In het overhavige geval deelt het College van Beroep voor het bedrijfsleven dit laatste oordeel. Die instemming was duidelijk noch gevraagd noch gegeven, hetgeen naar het oordeel van het college moest leiden tot een gebrek aan vertrouwen in de onafhankelijkheid van betrokkene. Het college noemt daarbij noch artikel 24 GBR (onafhankelijkheid), noch artikel 9 GBR (onpartijdigheid), maar artikel 5 GBR (eer van de stand), dat geldt voor alle RA's. Waarvan akte!

Een praktisch probleem is door de raad gesignaleerd: het leek onwaarschijnlijk dat partijen het over welke accountant dan ook eens zouden worden. Het college gaat hier niet op in; vermoedelijk terecht, gezien de marketinginspanningen van accountantsorganisaties.

Hans Blokdijk

oordeel van de raad geen tuchtrechtelijk verwijt van worden gemaakt dat hij is blijven optreden als accountant van de maatschap en de BV. De Raad van Tucht verklaart de klacht ongegrond.

Klager is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Klager verzet zich onder andere tegen het oordeel van de raad dat de combinatie van werkzaamheden van X namelijk adviseur van de broer van klager enerzijds en accountant van de maatschap en de BV anderzijds, tuchtrechtelijk niet verwijtbaar is. Dienaangaande overweegt het college als volgt. Vaststaat dat X op het moment dat de broer van klager hem verzocht als diens adviseur op te treden, bekend was met het mislukken van het bemiddelingstraject en derhalve eveneens met het feit dat klager en zijn broer noodgedwongen bleven samenwerken in de onverdeelde maatschap en BV, waarbinnen zij elk evenveel zeggenschap hadden. Gelet op deze omstandigheden had het X, als accountant van de maatschap en de BV, duidelijk moeten zijn dat het aanvaarden van een adviesopdracht van één van de broers consequenties zou hebben voor zijn rol als onafhankelijk accountant van het voortdurende samenwerkingsverband van beide broers. Naar het oordeel van het college heeft X zich hiervan onvoldoende rekenschap gegeven. Weliswaar stond het hem vrij om op verzoek van klagers broer als diens adviseur te gaan optreden, maar gegeven de inmiddels ontstane tegenstrijdige belangen van die broer en klager stond het hem vervolgens, behoudens uitdrukkelijke instemming van beide broers, niet langer vrij te blijven fungeren als accountant van het samenwerkingsverband. Door dit niettemin, zelfs na uitdrukkelijk verzoek van klager om overdracht van de accountantswerkzaamheden aan een ander kantoor, te blijven doen, heeft X bewust het risico aanvaard dat klager op te rechtvaardigen gronden het vertrouwen verloor in een onafhankelijke uitvoering van die accountantswerkzaamheden. Dusdoende heeft X de algemene gedragsnorm van artikel 5 GBR-1994 geschonden. Het college verklaart dit onderdeel van het beroep gegrond, vernietigt de uitspraak en verklaart het klachtonderdeel gegrond. Hiervoor wordt betrokkene X de maatregel van schriftelijke waarschuwing opgelegd. De overige onderdelen van het beroep worden verworpen.

AWB 03/833 LJN AR 6036

42 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2005-42

Correspondentie tussen registeraccountants onderling, onrechtmatige daad, relatiebeding

Klager en betrokkene zijn beide registeraccountant en waren - niet gelijktijdig - lid van de maatschap XYZ. Klager heeft zich nadien elders gevestigd. Een cliënt van de maatschap heeft aangegeven zijn opdracht in te trekken en heeft voorts te kennen gegeven klager als accountant te willen benoemen. Klager heeft vervolgens per brief aan betrokkene gevraagd of er na diens mening belemmeringen waren voor het aanvaarden van een dergelijke opdracht. Hierop heeft betrokkene per brief onder meer medegedeeld dat hij klager het verlies van de cliënt verwijt en dat de maatschap voornemens is klager een boete op te leggen dan wel de geleden schade op klager te verhalen.

De klacht van klager houdt in dat de brief van betrokkene een van een voor een registeraccountant onwaardig niveau is en wel zodanig dat deze reactie een schending van artikel 5 GBR-1994 oplevert. In zijn verweerschrift heeft betrokkene een tegenklacht ingediend die erop neer komt dat klager wegens een onrechtmatige daad dan wel overtreding van het relatiebeding artikel 5 GBR-1994 heeft geschonden. Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Op goede gronden kan worden gezegd dat het gestelde in de brief niet alleen niet van veel elegantie getuigt maar ook in onnodig grievende bewoordingen vervatte beschuldigingen bevat die zonder feitelijke grondslag, die betrokkene geenszins aannemelijk heeft gemaakt, achterwege behoren te blijven. In ieder geval is de inhoud van die brief zonder meer prematuur. De vraag of betrokkene daardoor tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld in die zin dat hij hiermee de stand der registeraccountants heeft geschaad, moet evenwel ontkennend worden beantwoord. Het betreft in dit geval immers correspondentie tussen registeraccountants onderling, die niet bedoeld was te worden geopenbaard in het maatschappelijk verkeer en ook niet is geopenbaard. Dat sluit weliswaar niet steeds of zonder méér uit dat van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen sprake is, doch in het onderhavige geval bestaat voor dat oordeel onvoldoende grond. De tegenklacht van betrokkene gericht

Annotatie bij JT 2005-42

Opvallend is dat de Raad van Tucht artikel 5 GBR buiten toepassing verklaart voor correspondentie tussen RA's onderling, althans voorzover openbaarmaking in het maatschappelijk verkeer niet is bedoeld. Voorshands moet worden aangenomen dat deze uitspraak beperkt moet worden geïnterpreteerd: in JT 2005-43 wordt het optreden in de familiesfeer jegens een niet-RA wel inhoudelijk aan artikel 5 GBR getoetst.

Uit de tekst van de uitspraak, doch niet uit bijgaande samenvatting, blijkt dat betrokkene in zijn verweerschrift een 'tegenklacht' heeft ingediend. De raad gaat voorbij aan de vraag of een klacht op deze wijze aanhangig kan worden gemaakt, omdat deze ongegrond bevonden wordt. Daardoor is jurisprudentie over deze vraag vooralsnog uitgebleven.

Hans Blokdijk

op het plegen van een onrechtmatige daad dan wel het toerekenbaar tekortschieten van een overeengekomen relatiebeding wordt eveneens ongegrond verklaard daar het niet aan de raad is hier een oordeel over te geven. Zowel de klacht van klager als betrokkene worden ongegrond verklaard.

45 Raad van Tucht Den Haag - JT 2005-45

Collegiale Toetsing

Betrokken registeraccountant is zelfstandig gevestigd onder de naam XYZ Accountants. In juni 2000 is bij betrokkene een onderzoek verricht ter uitvoering van de Verordening op de Collegiale Toetsing (VCT). Het College Collegiale Toetsing (CCT) heeft betrokkene op 6 november 2000 op de hoogte gebracht van de uitkomst inhoudende dat het interne stelsel van kwaliteitsbeheersing niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen. Tevens is bepaald dat betrokkene in 2002 aan een hertoetsing zou worden onderworpen. Vanaf juli 2002 zijn pogingen ondernomen om de hertoetsing uit te voeren. Op daartoe gezonden brieven, gedateerd 4 juli 2002, 14 augustus 2002 en 5 september 2002 ontving het CCT geen reactie van betrokkene. Bij brief van 4 februari 2003 is betrokkene door het bestuur van het NIVRA, ►

klager, gesommeerd zijn medewerking te verlenen aan de hertoetsing en om daartoe allereerst binnen twee weken de ingesloten Formulier Identificatie Kantoor Hertoetsen in te vullen en op te sturen. Aan betrokkene is in de brief een tuchtklacht in het vooruitzicht gesteld indien hij medewerking zou weigeren. Op 23 april 2003 is naar aanleiding van laatstgenoemde brief een bespreking gehouden tussen betrokkene en een bestuurslid. Naar aanleiding van dit gesprek heeft de toetsers na overleg met betrokkene hem schriftelijk laten weten dat de hertoetsing zou plaatsvinden op 17 juli 2003. Op 15 juli 2003 heeft betrokkene aan de toetsers verzocht de hertoetsing te verzetten omdat hij op de afgesproken datum verhinderd zou zijn om medewerking te verlenen aan de hertoetsing. De toetsers heeft na ruggespraak met het NIVRA betrokkene op 16 juli medegedeeld dat verder uitstel onacceptabel was. Betrokkene heeft volgehouden dat de hertoetsing niet op 17 juli kon plaatsvinden. In juni 2004 heeft de toetsers met betrokkene afgesproken dat de hertoetsing op 13 augustus 2004 zal worden uitgevoerd.

NIVRA verwijt betrokkene dat hij niet voldoet aan zijn verplichting om medewerking te verlenen aan de hertoetsing van zijn kantoor, welke verplichting is neergelegd in artikel 2 VCT. In de toelichting is aangevoerd dat het voortduren van de weigering van betrokkene om zijn medewerking te verlenen een ernstige inbreuk op de VCT vormt. Gevreesd wordt dat bij voortduren van de situatie niet beoordeeld zal kunnen worden of het stelsel van kwaliteitsbeheersing van het accountantskantoor van betrokkene aan de normen voldoet, alsme-

de dat dan niet kan worden bepaald of er gevaar is voor het begaan van misslagen in de uitoefening van het beroep of inbreuk op de eer van de stand.

Met betrekking tot de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht als volgt. Op grond van artikel 2 van de VCT is de accountant gehouden zich er voor in te spannen dat het accountantskantoor waarin hij optreedt zijn medewerking verleent aan toetsing als bedoeld in de VCT. De VCT is per 1 januari 2003 vervangen door de Verordening op de Kwaliteitstoetsing (VK). In artikel 25 van de VK is bepaald dat de VCT wordt ingetrokken maar dat zij van toepassing blijft op aanhangige toetsingen. Daar de toetsing van het kantoor van betrokkene is aangevangen in het jaar 2000, blijft de VCT daarop van toepassing. Vaststaat dat betrokkene geen gevolg heeft gegeven aan herhaalde verzoeken van het CCT om medewerking te verlenen aan hertoetsing van zijn kantoor. Betrokkene heeft weliswaar gesteld de aangetekende brieven van het CCT uit juli, augustus en september 2002 niet te hebben ontvangen, maar heeft bevestigd van TPG berichten te hebben ontvangen van de aanbieder van aangetekende stukken van het NIVRA. Betrokkene heeft desondanks zonder geldige reden nagelaten met het NIVRA contact op te nemen om te informeren naar de inhoud van de aangetekend verzonden brieven. Hij wist op grond van de conclusies van de eerste toetsing dat in 2002 een hertoetsing zou worden uitgevoerd, hetgeen een reden te meer had moeten zijn deze navraag te doen. Ook heeft betrokkene zonder geldige reden uit slordigheid nagelaten gevolg te geven aan de wel

door hem ontvangen onderbouwde sommatie van 4 februari 2003 die ertoe strekte een informatieformulier ingevuld terug te sturen om daarna een afspraak te maken. Voorts heeft betrokkene, nadat hem na het gesprek van 23 april 2003 een termijn van zes weken was gesteld om zijn medewerking te verlenen, een door hem voor hertoetsing op 17 juli 2003, de laatste dag van de gestelde termijn, gemaakte afspraak afgezegd. De nalatigheden van betrokkene hebben ertoe geleid dat de hertoetsing gedurende zeer lange tijd, van het eerste verzoek van juli 2002 om een afspraak te maken tot en met 21 juli 2003, niet is uitgevoerd. Terecht heeft betrokkene dan ook erkend dat hij in gebreke is gebleven gevolg te geven aan het verzoek van het NIVRA tot het maken van een nieuwe afspraak voor de collegiale toetsing van zijn kantoor. De klacht is derhalve gegrond. De raad acht het niet naleven van de VCT, gelet op het maatschappelijke belang dat met naleven gemoed is, een zware overtreding. De verordening beoogt immers de kwaliteit van de beroepsuitoefening van de registeraccountants te bewaken. De raad rekent het betrokkene aan dat hij, wetende dat de hertoetsing in 2002 moest plaatsvinden, de brieven en berichten van het NIVRA heeft laten liggen, een sommatie heeft genegeerd en geen enkel initiatief heeft ondernomen om de hertoetsing tijdig te laten plaatsvinden. Zelfs nadat de onderhavige klacht was ingediend, heeft betrokkene lange tijd de zaak op zijn beloop gelaten. In het licht van dit alles acht de raad de maatregel van schorsing voor de duur van één maand passend en geboden. ■